

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0217/2011

1.6.2011

MIETINTÖ

kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämisestä
(2010/2109(INI))

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta

Esittelijä: Anna Maria Corazza Bildt

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	13
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	19

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämisestä (2010/2109(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 5. heinäkuuta 2010 esittämän kertomuksen "Kaupan jakelu ja markkinaseuranta – Kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoiden tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisääminen vuoteen 2020 mennessä" (KOM(2010)0355) ja siihen liittyvän komission työasiakirjan kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoista (SEC(2010)0807),
- ottaa huomioon vastaukset komission julkiseen kuulemiseen, joka koski kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoiden seurantakertomusta (ja joka järjestettiin 5. heinäkuuta–10. syyskuuta 2010),
- ottaa huomioon kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoiden tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämistä yritysten ja kuluttajien kannalta koskevan pyöreän pöydän kokouksen, jonka sen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta järjesti 25. tammikuuta 2011,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 20. tammikuuta 2011 esittämän lausunnon kertomuksesta "Kaupan ja jakelun markkinaseuranta – Kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoiden tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisääminen vuoteen 2020 mennessä",
- ottaa huomioon komission 13. huhtikuuta 2011 antaman tiedonannon Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – "Yhdessä uuteen kasvuun" (KOM(2011)0206),
- ottaa huomioon komission 27. lokakuuta 2010 antaman tiedonannon "Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta: 50 ehdotusta yhteistyön, yritystoiminnan ja vuorovaikutuksen parantamiseksi" (KOM(2010)0608),
- ottaa huomioon professori Mario Montin 9. toukokuuta 2010 julkistaman raportin uudesta sisämarkkinastrategiasta,
- ottaa huomioon neuvoston 10. joulukuuta 2010 esittämät päätelmät sisämarkkinoiden toimenpidepaketista,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon järkevistä sääntelystä Euroopan unionissa (KOM(2010)0543),
- ottaa huomioon neljännen kuluttajamarkkinoiden tulostaulun "Making markets work for consumers" (syksyn versio – lokakuu 2010) sekä viidennen kuluttajien ehtoja koskevan tulostaulun "Consumers at home in the single market" (kevään versio – maaliskuu 2011),
- ottaa huomioon sisämarkkinoiden 21. tulostaulun, joka julkistettiin 23. syyskuuta 2010,

- ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission 28. lokakuuta 2009 antaman tiedonannon "Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan" (KOM(2009)0591),
- ottaa huomioon komission 25. kesäkuuta 2008 antaman tiedonannon "Pienet ensin" – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite ("Small Business Act") (KOM(2008)0394),
- ottaa huomioon kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EY¹,
- ottaa huomioon tiettyjen kansallisten teknisten määräysten soveltamista toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin koskevista menettelyistä sekä päätöksen N:o 3052/95/EY kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 764/2008²,
- ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008³,
- ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja neuvoston päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 768/2008/EY⁴,
- ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY⁵,
- ottaa huomioon ... vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajien oikeuksista⁶,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta sisämarkkinoilla⁷,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman yrityksiä ja kasvua koskevista yhtenäismarkkinoista⁸,

¹ EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1.

² EUVL L 218, 13.8.2008, s. 21.

³ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁴ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

⁵ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0000(A7-0038/2011 - kesäkuun toisessa täysistunnossa 2011 hyväksyttävät tekstit).

⁷ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0144.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0146.

- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoista eurooppalaisia varten¹,
 - ottaa huomioon 21. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta²,
 - ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden täydentämisestä sähköistä kaupankäyntiä ajatellen³,
 - ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille: toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan⁴,
 - ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta⁵,
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajien suojelusta⁶,
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden tulostaulusta⁷,
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman tehokkaasta ongelmanratkaisusta sisämarkkinoilla (SOLVIT)⁸,
 - ottaa huomioon 19. helmikuuta 2008 päivätyn kannanottonsa Euroopan unionissa toimivien suurten supermarkettien vallan väärinkäytön tutkimiseen ja tilanteen korjaamiseen⁹,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0217/2011),
- A. katsoo, että Eurooppaa pyyhkivä protektionismin aalto on huolestuttava,
- B. katsoo, että reaalitalous on palautettava poliittisen esityslistan keskiöön yhtenäismarkkinoiden täyden potentiaalın toteuttamiseksi,
- C. katsoo, että vähittäismarkkinat ovat keskeinen osa sitoutumistamme yhtenäismarkkinoiden uudelleenkäynnistämiseen,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0145.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0384.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0320.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0302.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0186.

⁶ EUVL C 349E, 22.12.2010, s. 1.

⁷ EUVL C 349E, 22.12.2010, s. 25.

⁸ EUVL C 349E, 22.12.2010, s. 10.

⁹ EUVL C 184E, 6.8.2009, s. 23.

- D. katsoo, että vähittäismarkkinat voivat merkittävänä energian käyttäjänä ja jätteiden tuottajana edistää merkittävästi kestävyyttä ja EU:n 20-20-20 -energiatavoitteiden saavuttamista,
- E. katsoo, että rajojen yli käytävän verkkokaupan huomattava potentiaali ei ole konkretisoitunut riittävästi, koska sillä on erilaisia esteitä, kuten kielimuurit, järjestelmää kohtaan tunnettu epävarmuus, puutteelliset ja riittämättömät tiedot sekä hallinnollisen koordinoinnin ja yhteistyön puuttuminen, joiden vuoksi kuluttajat ovat haluttomia ostamaan muiden jäsenvaltioiden vähittäismyyjiltä verkkokaupassa ja vähittäismyyjät puolestaan haluttomia myymään rajojen yli verkkokaupassa,

Kilpailukyvyn, kasvun ja työpaikkojen edistämistä koskeva visio

1. korostaa, että vähittäiskauppa on kasvua, kilpailukykyä ja työpaikkoja unionissa edistävä tekijä, joka on keskeisessä asemassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa;
2. korostaa, että vähittäiskauppiat tarjoavat erilaisia ja nykyaikaisia tapoja tavaroiden ja palveluiden ostamiseen ja myyntiin ja lisäävät kuluttajien valinnanvaraa sekä tarjoavat joustavia ja asianmukaisia työmahdollisuuksia etenkin nuorille;
3. kehottaa EU:n toimielimiä antamaan korkeimman poliittisen prioriteetin vähittäiskaupalle yhtenä sisämarkkinoiden toimenpidepaketin osista ja välineenä, jolla palautetaan eurooppalaisten luottamus yhtenäismarkkinoihin;
4. kehottaa komissiota vahvistamaan eri politiikanalojen välistä koordinoitua ja omaksumaan vähittäiskauppaa koskevan kokonaisvaltaisen pitkän aikavälin menettelytavan;
5. pahoittelee, että vakavat esteet estävät vähittäiskauppaa edelleen toteuttamasta koko potentiaaliaan verkkokaupassa ja tavanomaisessa kaupankäynnissä; korostaa, että esteisiin on puututtava viipymättä;
6. korostaa, että vähittäiskauppiilla ja toimittajilla on yhteinen vastuu entistä tehokkaampien, avoimempien ja oikeudenmukaisempien vähittäismarkkinoiden luomisesta;
7. katsoo, että ensisijaisesti on painotettava perussopimusten periaatteiden, sisämarkkinoita koskevien nykyisten sääntöjen ja välineiden ja itsesääntelyn tehokasta toteuttamista ennen kuin, tarvittaessa, harkitaan sääntelyä;

Tavaroiden ja palveluiden vapaan liikkumisen esteiden poistaminen

8. on huolissaan siitä, että rajoittavat kansalliset säännöt, eriävät tulkinnat ja riittämätön täytäntöönpanon valvonta haittaavat tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkumista EU:ssa; korostaa, että vaatimukset, jotka koskevat ylimääräisiä testejä ja rekisteröintejä, sertifiointien ja standardien tunnustamisen puuttuminen, alueellista toimittamista koskevat rajoitukset ja vastaavat toimet aiheuttavat lisäkustannuksia kuluttajille ja

vähittäiskauppiaille ja erityisesti pk-yrityksille ja rajoittavat siten yhtenäismarkkinoiden mahdollisia hyötyjä Euroopan kansalaisille ja liike-elämälle;

9. tunnustaa, että on tarpeen, että komissio analysoi edelleen asianmukaisia tilastollisia välineitä käyttäen syitä hintaeroihin EU:ssa, jotta voidaan taata kuluttajien kannalta avoimemmat ja vertailukelpoisemmat hinnat, puuttumatta kuitenkaan EU:n ja jäsenvaltioiden finanssipoliittisiin ja työmarkkinoita koskeviin sääntöihin, jolloin voidaan edistää valistuneempia valintoja ja vahvistaa luottamusta rajojen yli käytävään kauppaan; palauttaa mieliin, että kansallisten tilastokeskusten on tehtävä tätä varten aktiivisesti yhteistyötä;
10. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysin ja asianmukaisesti täytäntöön sisämarkkinoita koskevat säännöt ja lainsäädännön ja erityisesti tavarapakettin, palveludirektiivin, maksuviivästysdirektiivin, sähköistä kauppaa koskevan direktiivin, pk-yrityksiä tukevan aloitteen ja sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin; pyytää jäsenvaltioita myös poistamaan päällekkäisyydet sekä vähentämään hallinnollista taakkaa ja sääntelyyn liittyviä esteitä, jotka voivat rajoittaa kasvua ja työpaikkojen luomista;
11. pyytää komissiota valvomaan jäsenvaltioita entistä tarkemmin, jotta voidaan vähentää täytäntöönpanovajetta ja taata tavaroiden ja palveluiden tehokas vastavuoroinen tunnustaminen; kehottaa komissiota takaamaan myös nykyisten sääntöjen yksinkertaistamisen;
12. ottaa huomioon Euroopan itsenäisten vähittäismyyjien hankaluudet ja katsoo, että vähittäismarkkinoita koskevan lainsäädännön olisi perustuttava suuremmissa määrin näyttöön, etenkin mitä tulee tarpeeseen tarkastella asianmukaisesti lainsäädännön vaikutuksia pienyrityksiin ja ymmärtää kyseiset vaikutukset;
13. kehottaa yritysten etujärjestöjä ja kuluttajajärjestöjä antamaan komission tuella sidosryhmille entistä enemmän tietoa, koulutusta ja oikeudellisia neuvoja niiden oikeuksista ja niiden käytettävissä olevista ongelmanratkaisuvälineistä, kuten SOLVIT-järjestelmästä, sekä tukemaan niiden keskinäistä tietojen vaihtamista;
14. korostaa, että pirstaleinen maksujärjestelmä on kaupan este; kehottaa komissiota parantamaan SEPA-järjestelmää kehittääkseen kaikille korteille tarjolla olevan perusmaksupalvelun, edistääkseen kilpailua eri maksutapojen välillä poistamalla esteet, lisätäkseen maksutapahtumista aiheutuvien kulujen avoimuutta ja poistaakseen perusteettomat toimituskulut; kehottaa komissiota myös varmistamaan entistä nopeammat pankkisiirrot EU:ssa; korostaa lisäksi, että SEPA-järjestelmää voidaan pitää hyödyllisenä välineenä, jolla torjutaan epävirallista taloutta;

Markkinoiden avaaminen yrityksille ja kuluttajille

15. kiinnittää huomiota siihen, että kansalaisyhteiskunnan osat ja pk-yritykset ovat esittäneet huolensa kaupakeskusten yleistymisestä ja lähikauppojen ja -torien vähenemisestä syrjäisillä alueilla ja kaupunkien keskustoissa;
16. korostaa, että vähittäiskaupan suunnittelussa olisi luotava yrityksille edellytykset kilpailuun, lisättävä kuluttajien valinnanmahdollisuuksia ja saatettava tavarat ja palvelut

heidän ulottuvilleen erityisesti vaikeapääsyisillä ja harvaan asutuilla alueilla tai tapauksissa, joissa kuluttaja on liikuntarajoitteinen; korostaa lisäksi paikallisten kauppojen ja markkinoiden yhteiskunnallista, kulttuurista ja ympäristöllistä merkitystä maaseutualueiden ja kaupunkialueiden elvyttämisessä; kehottaa siksi jäsenvaltioita kannustamaan kestäviä paikallisyhteisöjä edistämällä pk-yritysten innovaatiota ja kasvua;

17. korostaa, että pk-yritykset ovat Euroopan talouden selkäranka ja että niillä on ainutlaatuinen asema työpaikkojen luomisessa etenkin maaseutualueilla sekä innovaation ja kasvun edistäjinä vähittäismyyntialalla paikallisyhteisöissä koko EU:ssa;
18. katsoo, että markkinoille pääsyn käsittelyssä on noudatettava täysin toissijaisuusperiaatetta;
19. myöntää, että jäsenvaltiot ovat vastuussa kauppojen sijoittamista koskevasta politiikasta ja että kestävyys, liikkuvuus, aluesuunnittelu ja ydinkeskustan vahvistaminen ovat tärkeitä tekijöitä, jotka on otettava huomioon päätettäessä uusien kauppojen sijaintipaikkojen sallimisesta;
20. katsoo, että kaupunkien rakennuskannan kunnostamista koskevilla aloitteilla, joissa hyödynnetään myös rakennerahastoja, voitaisiin alentaa vuokria (julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus) ja helpottaa yritysten ja etenkin paikallisten yritysten palaamista, sillä ne edistävät taloudellista ja sosiaalista kehitystä;
21. kehottaa komissiota teettämään yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa selvityksen hypermarkettien tai ostoskeskusten perustamisen seurauksista työmarkkinoille, pk-yrityksille ja kuluttajille;
22. ottaa huomioon, että julkisilla alueilla toimivat kiertävät katukauppiat ovat huolissaan siitä, että jäsenvaltioissa saatetaan panna direktiivi 2006/123/EY täytäntöön siten, että julkisessa omistuksessa oleva maa katsotaan myös luonnonvaraksi, jolloin kaupankäyntiä julkisilla alueilla koskevien lupien kesto rajoitettaisiin; katsoo, että tämä olisi erittäin haitallista työllisyyden, kuluttajien valinnanvapauden ja itse perinteisten paikallisten katumarkkinoiden säilymisen kannalta;
23. korostaa, että sähköinen kauppa on tärkeä tavallista kauppaa täydentävä tekijä ja että on toteutettava asianmukaisia toimia sen kaikkien mahdollisuuksien kehittämiseksi, mukaan luettuna internetin saatavuuden parantaminen kaikkein syrjäisimmillä alueilla; kehottaa komissiota sisällyttämään sähköistä kauppaa koskevaan tulevaan tiedonantoon toimenpiteitä, joilla lisätään luottamusta erityisesti yksinkertaistamalla rajat ylittävää verkkotunnusten rekisteröintiä, parannetaan verkkomaksujen turvallisuutta, helpotetaan rajat ylittävää velkojen perintää ja tiedotetaan kuluttajille paremmin heidän oikeuksistaan, erityisesti peruuttamisoikeudesta ja valitusmahdollisuuksista;
24. pitää valitettavina monia esteitä, jotka koskevat vähittäiskauppiaiden vapaata sijoittautumista EU:ssa; on huolissaan erityisesti tietyistä kansallisista kauppaa ja verotusta koskevista laeista, jotka käytännössä syrjivät ulkomaisia vähittäiskauppiaita;

25. kehottaa komissiota toimimaan jämäkämmin sisämarkkinoiden periaatteita rikkovien jäsenvaltioiden suhteen, nopeuttamaan rikkomismenettelyjä pikakäsittelyn avulla ja tiedottamaan Euroopan parlamentille vuosittain kaupan alan ratkaistuista tapauksista;

Sopimuksellisten ja kaupallisten käytäntöjen käsittely yritysten välisissä suhteissa

26. vahvistaa, että vapaa ja oikeudenmukainen kilpailu, vapaus tehdä sopimuksia ja asianomaisen lainsäädännön asianmukainen valvonta ovat keskeisiä tekijöitä hyvin toimivien vähittäismarkkinoiden kannalta;

27. tunnustaa, että yrityksillä on erilainen markkinavoima, niiden on toimittava taloudellisesti järkevällä tavalla ja että EU tarvitsee talouden voimatekijöitä voidakseen kilpailla globaalisti;

28. painottaa kuitenkin laajalle levinnyttä huolta siitä, että markkinoita hallitsevien suurten toimijoiden katsotaan usein asettavan heikommille toimittajille ja vähittäiskauppiaille syrjiviä ehtoja esimerkiksi käyttämällä valikoivaan jakeluun liittyviä epäoikeudenmukaisia mekanismeja, maantieteellistä erottelua, hintavalvontaa, tuotteiden poistamista valikoimasta ilman ilmoitusta sekä muita rajoittavia käytäntöjä vääristäen näin kilpailua; korostaa, että tällaiset käytännöt vaikuttavat kaupan koko toimitusketjuun; tuomitsee käytänteet, joissa hyödynnetään talouden toimijoiden voimasuhteissa ilmenevää epätasapainoa ja jotka estävät todellisen vapauden sopimusten teossa; korostaa, että näiden käytänteiden torjumista voitaisiin edistää valistamalla kaikkia toimijoita ja etenkin pk-yrityksiä heidän sopimuksiin perustuvista oikeuksistaan;

29. myöntää, että luvakemyynti on riippumattomien vähittäismyyjien kannalta hyvä malli, jonka avulla he voivat selvittää erittäin kilpailuhenkisessä ympäristössä; panee huolestuneena merkille, että luvakemyyntiin osallistuvien vähittäismyyjien sopimuksista tulee yhä tiukempia;

30. korostaa, että yksityisiä tuotemerkkejä olisi kehitettävä siten, että kuluttajien valinnanmahdollisuuksia parannetaan, erityisesti kun on kyse avoimuudesta, tiedotuksen laadusta ja monimuotoisuudesta, ja että pk-yrityksille tarjotaan selkeät mahdollisuudet innovointiin ja laajentumiseen;

31. katsoo, että toisten kustannuksella tapahtuva kopiointi, joka voi olla seurausta muun muassa vähittäiskauppiain kahtalaisesta roolista merkkivalmistajien asiakkaana ja kilpailijana, on tuomittava käytäntö, johon olisi puututtava viipymättä; pitää myönteisenä komission pyytämää tutkimusta, jolla pyritään selventämään liikesalaisuuksia ja toisten kustannuksella tapahtuvaa kopiointia koskevia säädöksiä ja käytänteitä EU:n 27 jäsenvaltiossa;

32. tunnustaa tarpeen parantaa suhteiden tasapainoa ja avoimuutta kaupan toimitusketjussa; korostaa tarvetta siirtyä vastakkainasettelusta tosiseikkoihin perustuvaan vuoropuheluun luottamuksen palauttamiseksi, entistä oikeudenmukaisempien neuvottelujen mahdollistamiseksi sekä kaikkia koskevien yhtäläisten toimintaedellytysten turvaamiseksi, jolloin kaikki toimitusketjujen taloudelliset toimijat voivat hyötyä tuotteidensa lisäarvosta ja hyödyntää täysipainoisesti yhtenäismarkkinoita;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täysin ja yhdenmukaisesti täytäntöön kilpailulainsäädännön ja tarvittaessa kansallisella tasolla vilpillisen kilpailun ja kartellien vastaisen lainsäädännön;
34. korostaa, että kilpailusääntöjen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja määräävän aseman väärinkäytön estämiseksi on ennen muuta vahvistettava kilpailua valvovia paikallisia viranomaisia ja varmistettava jatkuvat ja katkeamattomat viestintäyhteydet ja yhteistyö niiden ja kilpailuasioista vastaavan komission pääosaston kanssa;
35. tukee elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamista käsittelevän korkean tason foorumin asiantuntijaryhmän hyvää työtä, joka koskee yritysten välisiä sopimuskäytäntöjä ja jonka avulla määritellään, luetteloidaan ja arvioidaan tietojen ja käytännön esimerkkien pohjalta erityisesti sitä, mitä selvästi sopimaton kaupallinen menettely merkitsee; edellyttää, että osapuolten tätä kysymystä käsittelevää vuoropuhelua koskevia aloitteita tuetaan vankasti; on huolissaan siitä, ettei se pääse osallistumaan virallisesti asiantuntijaryhmän eikä korkean tason foorumin työhön; katsoo, että sen olisi käsiteltävä asiaa kiireellisesti ja osallistuttava aktiivisesti foorumin työhön;
36. tukee sidosryhmiä, jotka ovat esittäneet, että on tarve soveltaa entistä laajempaa horisontaalista menettelyä ja laajentaa soveltamisalaa maatalouden elintarviketeollisuutta pidemmälle; pyytää komissiota ja yritysten etujärjestöjä käyttämään pohjana asiantuntijaryhmän käynnissä olevaa työtä ja tutkimaan mahdollisuuksia luoda uusi ja avoin foorumi, joka keskittyy koko kauppaan;
37. tukee samalla voimakkaasti käynnissä olevaa vähittäiskauppioiden ja toimittajien etujärjestöjen intensiivistä työtä, jolla pyritään saamaan aikaan kilpailulainsäädäntöä koskeva epävirallinen vuoropuhelu ja säännölliset kuulemismekanismit; pitää myönteisenä niiden vapaaehtoista aloitetta sopia julistuksesta, joka koskee hyvän kaupankäyntikäytännön yhteisiä periaatteita kaupan koko toimitusketjussa;
38. pitää lisäksi myönteisinä komission elintarvikkeiden hintojen seurantavälinettä sekä jäsenvaltioiden toteuttamia vastaavia aloitteita, joilla mahdollistetaan oikeudenmukaiset tulot koko elintarvikkeiden toimitusketjussa analysoimalla kustannuksia, prosesseja, lisäarvoa, määriä, hintoja ja marginaaleja elintarvikkeiden toimitusketjun kaikilla osuuksilla;
39. panee huolestuneena merkille, että etenkin pk-yritykset eivät hyödynnä täysimääräisesti nykyisiä oikeudellisia välineitä oikeuksiensa puolustamiseksi, mikä johtuu taloudellisesta riippuvuudesta ja liiketoimien vähenemisen pelosta; pyytää komissiota, jäsenvaltioita ja yritysten etujärjestöjä pyrkimään löytämään keinoja luottamuksen palauttamiseksi, oikeusjärjestelmien käytön helpottamiseksi sekä nimettömien valitusten esittämiseksi ja EU:n asiamiehen viran perustamiseksi tälle alalle; uskoo lisäksi, että on kehitettävä käsitejärjestelmää, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukainen kilpailu sekä horisontaalisissa että vertikaalisissa yritysten välisissä suhteissa, millä valmistellaan yritysten tasapuolisia toimintaedellytyksiä;
40. pyytää komissiota julkistamaan vuoden 2011 loppuun mennessä tiedonannon, jossa kartoitetaan nykyistä kansallista lainsäädäntöä ja välineitä, jotka koskevat kaupan

käytäntöjä ja sopimussuhteita, ja arvioimaan perinpohjaisesti, sovelletaanko näitä sääntöjä asianmukaisesti ja tarvitaanko lisätoimia;

41. katsoo, että tulisi tutkia vaihtoehtoisia ja epävirallisia kiistanratkaisu- ja korvausmekanismeja ja arvioida niiden tehokkuutta, koska niiden avulla voitaisiin ehkä ratkaista vähittäiskauppioiden kiistoja; kehottaa komissiota ehdottamaan vaihtoehtoisia kiistanratkaisua koskevia toimia vuoden 2011 loppuun mennessä yritysten ja kuluttajien luottamuksen vahvistamiseksi;
42. pyytää komissiota ja kaupan toimitusketjun toimijoita tiedottamaan parlamentille vuosittain nykyisten foorumien ja epävirallisten vuoropuhelumekanismien kehityksestä; ehdottaa, että tuloksista keskusteltaisiin vuosittain kaupan markkinoita koskevassa paneelissa, jonka sen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta järjestää;

Tehokkuuden ja kestävän kulutuksen edistäminen – innovatiiviset käytännöt

43. korostaa vähittäismyyntialan vastuuta toiminnan kestävydestä; pitää myönteisenä sitä, että vähittäiskauppiat ja toimittajat ovat olleet vihreän vastuullisuuden etulinjassa, erityisesti kun on kyse jätteistä, energiankulutuksesta, kuljetuksista ja hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä; tukee vähittäiskauppioiden jo tekemiä kestävästä kulutuksesta koskevia sitoumuksia, mutta pitää lisätoimia tarpeellisina; katsoo, että yritysten olisi kiinnitettävä enemmän huomiota yhteiskunnalliseen ja ympäristöasioita koskevaan vastuuseensa;
44. korostaa, että vähittäiskauppiat ja toimittajat ovat innovatiivisia, tutkimusta ja kehittämistä edistäviä toimijoita; korostaa, että koko alan on jatkettava innovatiiviseen tekniikkaan ja käytänteisiin investoimista, jotta voidaan parantaa entisestään koko toimitusketjun kilpailukykyä, mukaan luettuina logistiikka ja kuljetukset, energiatehokkuus, pakkaaminen, jätteidenkäsittely ja tuotekierrätys, ja vaihtaa parhaita käytäntöjä;
45. kehottaa komissiota kehittämään tuotteen koko elinkaaren perustuvan yhteisen arviointi- ja merkintäjärjestelmän, kuten se vaati yrityksiä ja kasvua koskevista yhtenäismarkkinoista antamassaan päätöslauselmassa, ja kehottaa tekemään tämän erityisesti pirstoutumisesta yrityksille ja kuluttajille aiheutuvien kulujen yksinkertaistamiseksi, yhdenmukaistamiseksi ja poistamiseksi;
46. kehottaa sidosryhmiä toteuttamaan lisää aloitteita ruokajätteen vähentämiseksi;
47. pitää myönteisenä EuroCommercen ja UNI-Europan yhteistä sopimusta, joka osoittaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu toimii hyvin kaupan alalla; tunnustaa, että kuluttajien tietämystä vähittäiskauppioiden sosiaalisesta vastuusta on parannettava lisätoimilla, jotta saataisiin uuteen tekniikkaan tehtyjä investointeja vastaava inhimillinen pääoma erityisesti pätevyyttä kehittämällä ja jotta voidaan torjua epävirallista taloutta;
48. muistuttaa, että on tärkeää panna nykyinen sosiaali- ja työlainsäädäntö asianmukaisesti täytäntöön; pitää valitettavana pimeästi tehdyn työn suurta määrää, koska se merkitsee mittavaa veronkiertoa ja estää sisämarkkinoilla toimivien kauppioiden yhdenvertaiset lähtökohdat;

49. korostaa, että alan tärkeimpiä haasteita ovat työolojen kohentaminen, epävirallisen talouden torjuminen sekä työllisyystason ja kilpailukyvyn säilyttäminen sovittamalla vähittäismyyjien tarpeet ja työntekijöiden pätevyyden paremmin yhteen; korostaa siksi tarvetta investoida koulutukseen ja pätevyyden kehittämiseen, koska se auttaa kyseistä alaa mukautumaan nopeasti uuteen teknologiaan;

Tuleva työ

50. pyytää komissiota valmistelemaan vähittäismyyntialaa kuullen kattavan Euroopan kaupan toimintasuunnitelman, jotta voidaan määrittää saavutettujen tulosten avulla strategia, jonka avulla käsitellään vielä ratkaisematta olevia kysymyksiä ja jossa annetaan alakohtaisia suosituksia; pitää myönteisenä, että aloitetta tuettiin sen yrityksiä ja kasvua koskevista yhtenäismarkkinoista antamassa päätöslauselmassa;
51. korostaa, että toimintasuunnitelmassa olisi otettava huomioon komission jo kehittämät aloitteet, kuten elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamista käsittelevä korkean tason foorumi, kestävyyttä ja ilmastonmuutosta koskevat aloitteet sekä merkitykselliset sisämarkkinoiden toimenpidepakettia koskevat ehdotukset;
52. ehdottaa, että toimintasuunnitelmassa suositeltujen toimien seuranta, mukaan lukien sidosryhmien kanssa käytävässä vuoropuhelussa saavutettu edistys, olisi esiteltävä ja siitä olisi keskusteltava ensimmäisessä vähittäismyyntin markkinoita koskevassa paneelissa;
53. uskoo, että osto- ja myyntiprosessien optimoinnin jatkaminen koko vähittäiskaupan toimitusketjussa aina markkinatutkimuksesta ja tuotteiden markkinoinnista toimittajasuhteisiin, logistiikkaan ja varastojen hallintointiin sekä virheellisten tavaroiden ja asiakkaiden valitusten käsittelemiseen ja asiakassuhteiden hoitamiseen parantaa EU:n vähittäiskaupan kilpailukykyä, alentaa kuluttajahintoja ja parantaa palvelujen laatua;
54. kannustaa vähittäiskauppiaita ja toimittajia osallistumaan aktiivisesti avoimeen, rakentavaan ja jatkuvaan vuoropuheluun pragmaattisten ratkaisujen löytämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta tukemaan prosessia aktiivisesti;
55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

I. Kilpailukyvyyn, kasvun ja työpaikkojen edistämistä koskeva visio

Tämä mietintö käsittelee työpaikkojen luomista unionissa kaupan rajojen, esteiden ja taakkojen poistamisen avulla.

Vähittäiskauppa on **yksi unionin talouden pilareista**. Vähittäiskaupan dynaamiset markkinat työllistävät 20 miljoonaa ihmistä, niiden osuus EU:n bkt:stä on 4,2 prosenttia, ja niiden osuus unionin pk-yrityksistä on 20 prosenttia. Vähittäiskauppiat ovat myös palveluntarjoajia, jotka ovat eturintamassa uusissa ja erilaisissa ostotavoissa, kuten suoramyynissä, ja ne tarjoavat helpon pääsyn työmarkkinoille.

Vaikka kaupan ala onkin selvinnyt kriisin aikana verrattain hyvin, lisääntyvä taloudellinen nationalismi vaikeuttaa kauppaa EU:n sisällä. Vanhat esteet ovat yhä paikoillaan, ja luodaan koko ajan uusia, jotka vaikuttavat yritysilmapiiriin samoin kuin ulkomaisten vähittäiskauppioiden investointeihin ja työpaikkojen luontiin.

Esittelijä soittaa **protektionismia koskevaa hälytyskelloa** ja kehottaa poliittista johtoa saattamaan reaalityökalouden takaisin politiikan asialistalle. Mietintö on kehoitus toimiin vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisen mahdollistamiseksi koko unionissa niin, että sen pohjana ovat oikeudenmukaiset, tasapainoiset ja avoimet kaupalliset suhteet ja kestävä kulutus.

Liian usein luodaan uusia kansallisia esteitä työpaikkojen ja pk-yritysten suojelemiseksi. Sen sijaan unionin kaupan esteet olisi poistettava työpaikkojen ja pk-yritysten tukemiseksi. Tämänhetkisen julkiseen velkaan liittyvän kriisin yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon työpaikkansa menettävien ihmisten ja liiketoimiaan menettävien pk-yritysten perusteltu huoli. Vuoropuhelua on tiivistettävä kaikilla tasoilla ymmärtämyksen parantamiseksi, luottamuksen palauttamiseksi ja vaikeuksien käsittelemiseksi.

Esittelijä noudattaa selvästi **sääntelyyn perustumatonta linjaa** ja antaa erityisen panoksen liittyen muiden tapojen tarkasteluun ennen turvautumista uuteen sääntelyyn. Asianmukaiset säännöt ovat suurelta osin olemassa, mutta vapaata liikkumista haittaa niiden puutteellinen täytäntöönpano. Pitäisi keskittyä olemassa olevien sääntöjen täytäntöönpanoon ja yhdenmukaistamiseen. Vaaditaan päättäväisiä toimia liittyen kansallisiin rajoituksiin ja kaikkiin sisämarkkinasääntöjen rikkomuksiin, ja tällöin on käytettävä kaikkia käytettävissä olevia välineitä ja erityisesti kilpailulainsäädäntöä ja rikkomismenettelyjä.

Itse asiassa kilpailulainsäädäntöä sovelletaan erityisesti määräävän markkina-aseman väärinkäytön ja vilpillisten menettelyjen osalta etupäässä valmistajiin ja vähemmässä määrin vähittäiskauppiaisiin. Rikkomismenettelyt ovat tällä hetkellä pitkä ja epäselviä. Siksi komissiota pyydetään yksinkertaistamaan menettelyjä ja ottamaan käyttöön vertailuindikaattoreita tiukkaa menettelyä kuitenkin unohtamatta.

II. Valmisteluprosessi: liike-elämän saaminen mukaan

Tämä mietintö on **toimikeskeinen**. Tavoitteena on antaa konkreettisia vastauksia vähittäiskaupan toimijoita koskettaviin konkreettisiin ongelmiin. Esittelijä keskittyy siihen, mitä voidaan tehdä unionin tasolla vähittäiskaupan toimitusketjun tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämiseksi niin, että kuluttajat voisivat hyötyä entistä integroituneemmista vähittäismarkkinoista.

Esittelijä on työskennellyt yhdessä varjoesittelijöiden ja komission kanssa seuraavia periaatteita noudattaen:

- asetetaan prioriteetit komission laatiman vähittäismarkkinoiden seurantakertomuksen mukaisesti keskittyen Euroopan elpymisen kannalta kaikkein ongelmallisimpiin ja kiireellisimpiin kysymyksiin;
- osallistutaan laajaan ja perinpohjaiseen viisi kuukautta kestävään eri alat ja eri maat käsittävään kuulemiseen yhdessä suurten ja pienten toimittajien ja vähittäiskauppiaiden, riippumattomien vähittäiskauppiaiden, kuluttajajärjestöjen sekä tuotemerkkejä ja yrityksiä edustavien eurooppalaisten järjestöjen kanssa niiden päivittäisten ongelmien selvittämiseksi¹;
- käynnissä olevan työn arviointi, jotta voidaan välttää päällekkäisyyksiä ja tukea sopivimpia jo käynnissä olevia aloitteita.

Kuulemiset ja julkiset keskustelut ovat olleet tapa käsitellä joitakin jännitteitä ja hälventää epäluuloja. Tässä mielessä mietinnön on tarkoitus olla elävä asiakirja ja alkupiste kaikkien osapuolten entistä **tiiviimmälle keskustelulle**.

Valmisteleva työ, jota on tehty samanaikaisesti sisämarkkinoiden toimenpidepakettia koskevan julkisen kuulemisen kanssa, on osoittanut, miten tärkeää yhtenäismarkkinoiden loppuunsaattaminen on niiden täyden potentiaalın toteuttamiseksi.

Tämä mietintö on ainoa laatuaan, koska komissio ei viime vuosina ole suorittanut vähittäiskaupan syvällistä analyysia.

III. Tavaroiden ja palveluiden vapaan liikkumisen esteiden poistaminen

Esittelijä on sidosryhmiltä saatujen todisteiden perusteella yksilöinyt tavaroiden ja palveluiden vapaan liikkumisen esteitä. Esimerkiksi hollantilainen juusto on pakattava uudestaan Ranskassa myyntiä varten erilaisten painoa ja kokoa koskevien sääntöjen vuoksi. Yhdistyneessä kuningaskunnassa turvallisiksi katsotut lelut vaativat ylimääräisiä testejä, ennen kuin niitä voidaan myydä Saksassa. Italiassa myytäviin tuoleihin on liitettävä todistus, joka kieltää niiden käytön kidutukseen. Unkarin palomääräykset kieltävät mattojen maahantuonnin hotelleja varten. Suklaata koskevat säännöt ovat erilaisia Espanjassa.

¹ Luettelo kuulemisen osapuolista on saatavissa pyynnöstä.

Pirstoutuminen ja rajoittavat kansalliset toimet aiheuttavat tarpeetonta byrokratiaa ja kustannuksia erityisesti pk-yrityksille. Nykyisiä välineitä, kuten SOLVIT -järjestelmää ja sisämarkkinoiden tietojärjestelmää (IMI), olisi hyödynnettävä entistä paremmin käytännön esteiden poistamiseksi.

Pirstoutunut **maksujärjestelmä** estää vapaata kauppaa EU:ssa, ja päivittäin menetetään suuria summia maksutapahtumista aiheutuvien kulujen vuoksi. EU:n sisäisten maksujen yhdenmukaistaminen pitäisi asettaa etusijalle. Internet- ja mobiilimaksujen innovatiivinen potentiaali on myös otettava huomioon tarkasteltaessa uudelleen yhtenäistä eurooppalaista maksualueetta (SEPA).

IV. Markkinoiden avaaminen yrityksille ja kuluttajille

Kaupunkisuunnittelu kuuluu kansalliseen toimivaltaan, ja toissijaisuusperiaatetta on noudatettava. Sääntöjen laatiminen ei kuitenkaan saa suoraan tai epäsuorasti haitata sijoittautumisvapautta.

Kuluttajien mahdollisuudet käyttää palveluita

Kauppakeskuksia ja toisaalta kauppoja koskevassa keskustelussa mielipiteet jakautuvat jyrkästi. Huolena on, että perinteisiä tuotteita tarjoavien paikallisten kauppojen määrä vähenee koko ajan koko Euroopassa. Kuluttajien valinnanmahdollisuuksiin ei pitäisi olla vaikutusta sellaisilla tekijöillä kuin haluttomuus käyttää autoa ympäristösyistä, korkea ikä tai asuminen kaupungin keskustassa tai syrjäisellä alueella.

Sähköistä kauppaa koskevan luottamuksen lisääminen voi auttaa lähentämään tuottajia ja kuluttajia toisiinsa. Siksi esittelijä kehottaa toimiin **sähköisen kaupan** mahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

Suuria ketjuja ja kauppakeskuksia syytetään usein pienten kauppojen ajamisesta pois markkinoilta. Kuva on kuitenkin monimutkaisempi. Kauppakeskukset ja tehtaankyymälät tarjoavat myös mahdollisuuden tehdä kaikki ostokset samassa paikassa, miellyttävän ostokokemuksen ja houkuttelevat hinnat. Ongelma ei ole vain suurten ja pienten välinen, vaan se koskee tarkemmin koko ketjua, eli toimittajia, vähittäiskauppiaita ja kiinteistöjen omistajia.

Olisi arvioitava edelleen kysymystä siitä, miten vapaa valinnanvara voitaisiin parhaiten tarjota kuluttajille, miten saavutettaisiin pienten ja suurten kauppojen välinen tasapaino ja oikeudenmukaiset suhteet ja taattaisiin samalla vapaa kilpailu. Tarvitaan entistä rakentavampaa vuoropuhelua kaikkien osapuolten välillä.

Yritysten mahdollisuudet käyttää palveluita

On todisteita siitä, että **piilevien ja haitallisten esteiden** määrä on kasvanut. Esimerkiksi jotkin paikallisviranomaiset ovat alkaneet vaatia vähittäiskauppiailta uusia lupia, joka käytännössä sulkevat pois useita palveluntarjoajia tietyllä alueella. Muilla alueilla on otettu käyttöön kiintiöitä, joiden avulla määritetään tietyllä alalla sallitun kilpailun taso. Samoin suuret vähittäiskauppiat ovat voineet avata vain rajallisen määrän kauppoja.

Vieläkin silmäänpistävämpiä ovat rajoittavat kauppaa ja verotusta koskevat lait, joita on hiljattain hyväksytty monissa maissa ja joista yksi esimerkki on Unkarin verolainsäädäntö. Samalla, kun finanssipolitiikka kuuluu kansalliseen toimivaltaan, tällainen vero vaikuttaa käytännössä etupäässä ulkomaisiin yrityksiin. Esittelijä otti kysymyksen esiin Unkarin viranomaisten kanssa IMCO-valiokunnan valtuuskunnan Budapestin-vierailun (22.–24. helmikuuta) yhteydessä. Komissio tarkastelee parhaillaan tämän lain yhteensopivuutta perussopimusten kanssa.

V. Sopimuksellisten ja kaupallisten käytäntöjen käsittely yritysten välisissä suhteissa

Yritysten väliset sopimussuhteet ja kaupalliset suhteet ovat olleet kiistanalaisia jo pitkään, ja vähittäiskaupan toimitusketjun jännitteet eivät hyödytä ketään.

On suuri huoli siitä, että markkinoita hallitsevat harvat toimijat eikä suuri määrä erilaisia toimittajia ja kauppiaita. Tapauskohtaiset tutkimukset osoittavat suuntauksia, jotka liittyvät valikoivaan jakeluun, rajoittaviin käytäntöihin, hintavalvontaan ja tuotteiden yksipuoliseen poistamiseen valikoimasta. Esimerkiksi hyödykkeiden hintojen nousun kantavat usein pienet toimittajat, jotka joutuvat pienentämään katteitaan. Ostohintoja mukautetaan vain osittain ja pitkällä viipeillä. Voi käydä myös niin, että toimittajat korvataan toisilla ilman ilmoitusta.

Kokonaiskuva on jälleen monimutkainen, ja nämä käytännöt vaikuttavat vähittäiskaupan toimitusketjuun kokonaisuudessaan. Esimerkiksi suurilla merkeillä on hyvät neuvotteluasemat, koska niiden tuotteita on "pakko saada". Toisaalta vähittäiskauppiat voivat poistaa valikoimastaan saman tuotemerkin omistamia vähemmän tunnettuja tuotteita.

Paineet kustannusten ja ostohintojen vähentämiseksi sekä ketjujen välinen tiukka kilpailu johtavat joskus vastoin tarkoitusta vilpillisiin menettelyihin neuvotteluissa. Suuret vähittäiskauppiat katsovat usein, että vilpillisiä käytäntöjä koskevaa keskustelua säävyttävät usein väärinkäsitykset ja mustamaalaus, kun taas toisten mielestä ne itse kieltävät tosiseikat ja ovat puolustuskannalla.

Keskeisiä kysymyksiä on käsiteltävä todellisten todisteiden perusteella: vääristääkö vähittäiskauppioiden yhä etenevä keskittyminen vapaata kilpailua? Salliiko keskitetty ostaminen pk-yritysten markkinoillepääsyn yhtäläisin ehdoin? Onko logistinen mukavuus ostoperusteena jo tärkeämpi kuin tuotteiden laatu ja monipuolisuus? Mikä tärkeintä, haluavatko kuluttajat vain halvempia hintoja vai myös enemmän vastinetta rahoilleen? Saavatko kuluttajat kokonais kuvan tietoon perustuvien ratkaisujen tekemiseksi?

Yksityisten tuotemerkkien yhä suurempi määrä on myös voimakkaasti jakava tekijä, ja se vaatii lisää keskustelua sekä etuja ja haittoja koskevan tietämyksen parantamista. Komissio on tuoreessa tutkimuksessaan todennut, että toistaiseksi yksityiset tuotemerkit eivät vähennä valinnanvaraa ja innovointia. Ovatko kuluttajat todella sen takana, että tunnetut tuotemerkit korvataan yksityisillä tuotemerkeillä? Lisäksi kopiointi aiheuttaa suurta huolta merkkivalmistajille, ja sitä on käsiteltävä.

Kaiken kaikkiaan keskeisellä sijalla ovat sopimusvapaus ja kuluttajien voimaannuttaminen. On saatava aikaan oikea tasapaino ja entistä reilummat neuvottelut markkinoiden dynamiikkaa vääristämättä. Hyvänä esimerkkinä pk-yritysten luovasta toiminnasta on yritysraakenteiden muodostaminen suurempien toimijoiden kanssa käytävien neuvottelujen avulla.

Oikeustoimiin ryhdytään kuitenkin vastahakoisesti. Väärinkäytöksistä ilmoittamisen kustannukset ovat usein liian korkeat. Oikeusjärjestelmiin turvautumista pitäisi helpottaa ja olisi sovellettava vaihtoehtoisia kiistanratkaisumenetelmiä. Komission on edelleen analysoitava, kuinka tehokkaita ovat nykyiset kansalliset säännöt, joiden mukaisesti vilpillisistä menettelyistä määrätään pakotteita, jotta voitaisiin selvittää, mitkä ratkaisut toimivat ja tarvitaanko lisätoimia.

Vilpillisten menettelyjen käsittely

Viime kuukausina esittelijä on kehottanut kaikkia osapuolia siirtymään osoittelusta ja asioiden kieltämisestä suoraan keskusteluun.

Esittelijä ehdottaa yhden lujan ratkaisun asemesta **kolmea vaihtoehtoa** ottaen huomioon, että yritysten välisiä sopimuskäytäntöjä käsittelevä asiantuntijaryhmä on edelleen alkuvaiheessa ja sen toiminta kestää vielä kaksi vuotta.

- Tehostetaan asiantuntijaryhmässä käynnissä olevia keskusteluja, joiden avulla arvioidaan vilpillisiä käytäntöjä ja käsitellään niitä. Esittelijä pitää tosiseikkojen selvittämisen yhteydessä myönteisenä vilpillisiä käytäntöjä koskevaa tutkimusta, jonka EU:n elintarvike- ja juomateollisuuden liitto (CIAA) ja Euroopan merkkivalmistajien yhdistys (AIM) teettivät äskettäin.
- Uuden foorumin perustaminen, käsiteltävän alan laajentaminen maatalouden elintarviketeollisuutta koskevaa politiikkaa laajemmalle ja keskittyminen erityisesti vähittäiskauppaan kokonaisuudessaan.
- Ihannetapauksessa yritysmaailman vapaaehtoisten aloitteiden käynnistäminen. On saavutettu edistystä ja merkkejä halusta tunnustaa ongelmia ja osallistua rakentavaan vuoropuheluun on havaittavissa. Esittelijä todella toivoo, että käynnissä oleva kattava kuuleminen johtaa itsesääntelyyn ja konkreettisiin sitoumuksiin, kuten säännölliseen vuoropuheluun ja eettisten periaatteiden noudattamiseen.

Mikään vaihtoehto ei saa olla päällekkäinen asiantuntijaryhmän työn kanssa, vaan vaihtoehtojen pitää pikemminkin tukea käynnissä olevaa prosessia.

Esittelijä suosittelee, että EU:n toimielimet ja sidosryhmät kokoontuisivat vuosittain **vähittäismarkkinoiden pyöreän pöydän kokoukseen** seuraamaan keskustelussa saavutettua edistystä.

VI. Tehokkuuden ja kestävyiden edistäminen – innovatiiviset käytännöt

Vähittäiskaupalla on tärkeä rooli kestävä talouden kehittämisessä, ja sen pitäisi edistää **kestävää kulutusta** tarjoamalla laadukkaiden tavaroiden helppo saatavuus. Hyviä esimerkkejä vapaaehtoisista sitoumuksista ovat ERRT:n energiajulistus, WayAhead, kestävyttä käsittelevä vähittäiskaupan foorumi, kestävä kulutusta käsittelevä maailmanlaajuinen foorumi, kulutustavarafoorumi ja kysyntälähtöinen hankintayhteistyö.

Esittelijä kehottaa vähittäiskauppaa investoimaan jatkossakin logistiikan ja kuljetusten innovatiivisiin ratkaisuihin, energiatehokkuuteen sekä pakkauksiin ja jätteiden käsittelyyn. Esittelijä kehottaa myös toteuttamaan yhteisiä toimia **ruokajätteen** vähentämiseksi.

Vähittäiskauppa on ala, jolla **työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu** näyttää toimivan hyvin. Esittelijä pitää myönteisenä sitä, että EuroCommerce ja UNI-Europa ovat saaneet aikaan yhteisen sopimuksen, ja tukee sen sisältöä.

VII. Tuleva työ

On tullut aika tunnustaa vähittäiskaupan saavutukset, erityiset ongelmat ja haasteet. Esittelijä kehottaa toteuttamaan integroidun **vähittäiskauppaa koskevan unionin toimintaohjelman** ja kehittämään poliittisen kehyksen sekä konkreettisia ehdotuksia jäljellä olevien kysymysten käsittelemiseksi pragmaattisesti.

Pallo on nyt vähittäiskaupan harjoittajilla. EU:n toimielinten on seurattava ja arvioitava vapaaehtoisia aloitteita tarkoin. Kaikki muut vaihtoehdot on ensi vaiheessa suljettava pois. Jatkotoimet ovat riippuvaisia siitä, miten tehokasta itsesääntely on.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	25.5.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 32 - : 3 0 : 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Regina Bastos, Cornelis de Jong, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Pier Antonio Panzeri, Konstantinos Poupakis